

Stjørdal, 1. november2012

Kulturdepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Stjørdal kommunale kino ønsker å knytte kommentarer til "Utkast til endringer i film-og videogramloven med forskrifter – Filmkontroll-gebyret» Deres ref. 09/852 ME/M2 LaB:MK Dato 19.10.2012

Norge har gjennomgått en liten revolusjon i og med at alle norske kinoer har blitt digitalisert. Man laget et såkalt spleiselag mellom kinoene, distributørene og Film & Kino. Det ble valgt å bruke over 100 mill. av filmfondet og et viktig mål med digitaliseringen, var at man skulle opprettholde et bredt kinotilbud over hele landet. For kinoene skulle gevinsten med investeringen av digitalt fremviserutstyr være større filmtilgang samt å ha muligheten til å vise filmer når de var ferske. For distributørene sin del ville gevinsten bestå i besparelser på kosisiden.

Samtidig som kinoene ble digitalisert, ble det også opprettet en støtteordning som skulle sikre at kvalitetsfilm skulle nå ut til publikum. Filmer som ble satt opp på inntil 40 visningssteder skulle få automatisk støtte, men støtten frafalt hvis filmen ble satt opp flere steder. Dette var en støtteordning som ganske fort ble utnyttet av distributørene. Filmer ble tilbudt de 40 største kinoene og så var det bråstopp på bookingen. Nå er heldigvis automatikken i støtteordningen fjernet, men konsekvensen av den foreslåtte endringen i film-og videogramloven kan fort bli den samme som for automatisk oppsetningsstøtte.

Det står i forslaget at gebyrinntektene i 2011 gikk ned med 4 mill. Siden distributøren den siste tiden bare har betalt en liten del i forhold til når filmdistribusjonen var analog, går det an å anta at distributørene vil se på dette som en «ny» avgift og vil vegre seg for å booke ut en film til en mindre kino hvis de tror at filmleien ikke vil dekke inn avgiften.

Det er spesielt to svakheter i den foreslåtte endringen:

1. Distributører nærmest oppfordres til å ikke gå bredt ut.
2. Distributører kan omgå avgiften ved å gi 15 kinoer mulighet til å vise en film på premièredato mens resten får vise filmen etter premièrè.

Det synes å være et paradoks at man først gjør store investeringer i digitalt visningsutstyr etter en modell som skal sikre et bredt kinotilbud i hele landet for så å lage ordninger som praktisk talt oppfordrer distributørene til å gjøre det motsatte.

Mulige konsekvenser av forslaget:

Mellomstore og mindre kinoer vil få færre tilbud om fersk film.

Hvis frykten er reell og distributørene setter strek ved 15 oppsetninger for mellomstore og mindre filmer, vil også inntektene til Medietilsynet gå ned og da er man, etter vårt syn, like langt.

Konklusjon:

For å kunne opprettholde et godt kinotilbud i distriktene, er det helt nødvendig finne andre måter/modeller for å dekke inn utgiftene til filmvurderingsarbeidet i Medietilsynet. Etter vårt syn vil den foreslåtte avgiften, være en stor trussel mot distribusjon av kvalitetsfilm, smalere filmer og norske filmer.

Med hilsen

**Brit Skogan
Kinosjef**